

31968R1017

1968 7 23

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 175/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 1017/68**1968 m. liepos 19 d.****dėl konkurencijos taisyklių taikymo geležinkelių, kelių ir vidaus vandenų transportui**

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 75 ir 87 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾;

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾;

kadangi Tarybos reglamentas Nr. 141 ⁽³⁾, nustatantis išimtį transportui, pagal kurią netaikomas Reglamentas Nr. 17, numato, kad transporto sektoriuje minėtas Reglamentas Nr. 17 ⁽⁴⁾ netaikomas susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kuriais nustatomi transporto tarifai ir sąlygos, kuriomis apribojama arba kontroliuojama transporto pasiūla ar pagal kurias pasidalinamos transporto rinkos, ir taip pat netaikomas Sutarties 86 straipsnyje apibrėžtomis dominuojančioms padėtimis transporto rinkoje;

kadangi Reglamentas Nr. 1002/67/EEB ⁽⁵⁾ numato, kad tokia išimtis geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transportui taikoma tik iki 1968 m. birželio 30 d.;

kadangi konkurencijos taisyklių geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transportui nustatymas yra bendros transporto politikos ir bendros ekonominės politikos dalis;

kadangi nustatant šiems sektoriams konkurencijos taisykles būtina atsižvelgti į skiriamuosius transporto požymius;

kadangi dėl to, kad transporto konkurencijos taisyklės nuo bendrų konkurencijos taisyklių nukrypsta, turi būti sudaryta galimybė įmonėms nustatyti, kokiais taisyklėmis taikyti kiekvienu konkrečiu atveju;

kadangi nustačius transporto konkurencijos taisyklių sistemą yra pageidautina, kad šios taisyklės būtų taikomos vienodai ir tam tikroms įmonių grupėms bendrai finansuojant arba išsigyjant transporto įrenginius, kuriais jos ketina kartu teikti paslaugas, ir taip pat tam tikroms su vežimu geležinkelio, kelių ar vidaus vandenų transportu susijusioms veikloms, kuriomis užsiima pagalbinių transporto paslaugų teikėjai;

kadangi norint užtikrinti, kad prekybai tarp valstybių narių nebūtų daroma įtaka ir kad konkurencija bendrojoje rinkoje nebūtų iškraipoma, trijų pirmiau minėtų transporto rūšių įmonėms būtina iš esmės uždrausti sudaryti visus susitarimus tarp įmonių, įmonių asociacijų sprendimus ir suderintus veiksmus tarp įmonių bei visus piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi bendrojoje rinkoje atvejus, kurie galėtų daryti pirmiau minėtą poveikį;

kadangi transporto sektoriuje tam tikriems susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų tipams, kurių tikslas ir paskirtis yra tik diegti technines naujoves arba užtikrinti techninį bendradarbiavimą, draudimas sudaryti konkurenciją ribojančius susitarimus galėtų būti netaikomas, nes jie didina našumą; atsižvelgdama į šio reglamento taikymo patirtį Taryba, gavusi Komisijos pasiūlymą, tokio tipo susitarimų sąrašą gali iš dalies pakeisti;

kadangi norint paskatinti, kad kelių ir vidaus vandenų sektoriuje kartais pernelyg išsklaidyta pramonės struktūra būtų patobulinta, draudimo sudaryti konkurenciją ribojančius susitarimus taip pat būtų galima netaikyti tiems susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kuriais šiuose dviejuose transporto sektoriuose numatyta sukurti įmonių grupes ir užtikrinti jų veiklą atliekant transporto operacijas, įskaitant bendrą paslaugų teikimą reikalingų transporto įrenginių bendrą finansavimą arba įsigijimą; kadangi pirmiau minėtos išimties galima netaikyti visuotinai tik tuo atveju, jeigu grupės bendrosios vežimo galimybės neviršija nustatytos maksimalios ribos ir jeigu atskirų įmonių, priklausančių grupei, vežimo galimybės neviršija tam tikrų apribojimų, nustatytų, kad nei viena grupės įmonė neįgytų dominuojančios padėties; kadangi Komisija vis dėlto privalo turėti įgaliojimus išsiaiškinti, jeigu konkrečiais atvejais tokių susitarimų padariniai būtų nesuderinami su reikalavimais, pagal kuriuos konkurenciją ribojantį susitarimą būtų galima laikyti teisėtu, ir turėtų paskelbti, kad buvo piktnaudžiaujama išimtimi; kadangi tas faktas, kad įmonių grupės bendrosios vežimo galimybės viršija nustatytą maksimalią ribą arba kad ji dėl grupės priklausančių atskirų įmonių vežimo

⁽¹⁾ OL 205, 1964 12 11, p. 3505/64.

⁽²⁾ OL 103, 1965 6 12, p. 1792/65.

⁽³⁾ OL 124, 1962 11 28, p. 2751/62.

⁽⁴⁾ OL 13, 1962 2 21, p. 204/62.

⁽⁵⁾ OL 306, 1967 12 16, p. 1.

galimybių negali pretenduoti į visuotinę išimtį, vis dėlto savaime netrukdo tokiai įmonių grupei sudaryti teisėto susitarimo, priimti teisėto sprendimo arba imtis suderintų veiksmų, jei ji atitinka šiame reglamente nustatytus reikalavimus;

kadangi, jei dėl susitarimo, sprendimo arba suderintų veiksmų pagerėja transporto paslaugų kokybė, atsiranda nuoseklumas ir stabilumas patenkinant transporto poreikius rinkoje tais atvejais, kai pasiūla ir paklausa kurį laikinai ima žymiai svyruoti, arba padidėja įmonių našumas ar yra skatinama techninė ir ekonominė pažanga, turi būti sudaryta galimybė toki draudimą paskelbti netaikytinu, tačiau visada su sąlyga, kad tokiam susitarime, sprendime arba suderintuose veiksmuose būtų deramai atsižvelgta į transporto naudotojų interesus ir kad jais tokioms įmonėms nebūtų nustatyta jokių apribojimų, kurie būtų būtini pirmiau minėtiems tikslams pasiekti arba kad jais nebūtų sudarytos sąlygos tokioms įmonėms pašalinti konkurenciją iš didelės atitinkamo transporto rinkos dalies, atsižvelgiant į alternatyvių transporto rūšių konkurenciją;

kadangi iki tol, kol Taryba, laikydamasi bendros transporto politikos, įves atitinkamas priemones stabiliai transporto rinkai užtikrinti, ir jeigu Taryba nustatys, kad susiklostė krizinė padėtis, yra tikslinga leisti dėl aptariamų rinkų sudaryti tokius susitarimus, kurie yra būtini norint sumažinti transporto rinkos struktūros sukeltus sutrikimus;

kadangi reikėtų, kad dėl vežimo geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transportu valstybės narės nesiimtų ir nelaikytų galiojančiomis priemonių, prieštaraujančių šio reglamento reikalavimams, skirtų valstybinėms įmonėms arba įmonėms, kurioms valstybės narės yra suteikios specialias ar išskirtines teises; kadangi taip pat pageidautina, kad įmonėms, kurioms patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, turėtų galioti šio reglamento nuostatos, jeigu jų taikymas teisėtai arba faktiškai nekliudys toms įmonėms vykdyti konkrečių joms paskirtų uždavinių, visada su sąlyga, kad jų įtaka verslo plėtrai nebus tokia, kuri prieštarautų Bendrijos interesams; kadangi Komisija privalo turėti įgaliojimus kontroliuoti, kad šie principai būtų taikomi ir valstybėms narėms šiuo tikslu skirti atitinkamas direktyvas ir sprendimus;

kadangi išsamios pagrindinių šio reglamento principų taikymo taisyklės turi būti parengtos taip, kad kiek galima supaprastindamos administravimą jos ne tik užtikrintų veiksmingą priežiūrą, bet taip pat ir patenkintų įmonių poreikius turėti aiškius įstatymus;

kadangi visų pirma pačios įmonės turi nuspręsti, ar jų susitarimų, sprendimų arba suderintų veiksmų svarbiausi padariniai bus konkurencijos apribojimas, ar priimtina toki apribojimą pateisinanti ekonominė nauda, ir savo atsakomybe atitinkamai nuspręsti, ar tokie susitarimai, sprendimai arba suderinti veiksmai yra neteisėti arba teisėti;

kadangi dėl to įmonėms turėtų būti leista susitarimus sudaryti arba jų laikytis šių sutarčių nepaskelbiant; kadangi dėl to kyla pavojus, kad tokius susitarimus bus galima paskelbti neturinčiais grįžtamosios galios, jeigu jie būtų nagrinėjami gavus skundą arba Komisijos iniciatyva, tačiau tai neužkirs kelio tuos susitarimus nagrinėjant vėliau, juos atgaline data paskelbti teisėtai;

kadangi įmonės, norėdamos užsitikrinti, kad jų susitarimai, sprendimai arba suderinti veiksmai atitinka taikytinas taisykles, tam tikrais atvejais vis dėlto gali pageidauti kompetentingų institucijų pagalbos; kadangi šiam tikslui įmonėms reikėtų suteikti galimybę pasinaudoti tvarka, pagal kurią paraiškas jos galėtų įteikti Komisijai ir pagal kurią kiekvienos tokios paraiškos santrauka būtų išspausdinta *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, kad visos suinteresuotos trečiosios šalys turėtų galimybę dėl aptariamo susitarimo pateikti savo pastabas; kadangi jei iš valstybių narių arba iš suinteresuotų trečiųjų šalių nėra gauta jokių skundų ir jei Komisija per nustatytą terminą pareiškėjui nepraneša, kad dėl aptariamo susitarimo teisėtumo iškilo rimtų abejonių, turėtų būti laikoma, jog per jau praėjusį laiką ir per kitus trejus metus tokiame susitarime galioja išimtis;

kadangi atsižvelgiant į išskirtinį pobūdį susitarimų, būtinų transporto rinkos struktūros sukeliamiems sutrikimams sumažinti, kai tik Taryba nustato, kad yra susiklosčiusi krizinė padėtis, iš įmonių, pageidaujančių gauti leidimą sudaryti toki susitarimą, turėtų būti reikalaujama, kad jos apie tą susitarimą praneštų Komisijai; kadangi Komisijos leidimas turėtų įsigalioti tik nuo tos dienos, kada ji nusprendė šį leidimą suteikti; kadangi šio leidimo galiojimo terminas nuo tos dienos, kada Taryba nustato, kad yra susiklosčiusi krizinė padėtis, neturėtų būti ilgesnis kaip treji metai; kadangi sprendimo galiojimas turėtų būti pratęstas tik tada, jeigu Taryba nustatytų, kad yra

susiklosčiusi krizinė padėtis; kadangi bet kuriuo atveju leidimas turėtų nustoti galiojės ne vėliau kaip po šešių mėnesių nuo tos dienos, kai Taryba imasi atitinkamų priemonių užtikrinti transporto rinkos, su kuria yra susijęs susitarimas, stabilumą;

kadangi norint užtikrinti vienodą transporto konkurencijos taisyklių taikymą bendrojoje rinkoje reikia parengti taisykles, pagal kurias Komisija, glaudžiai ir nuolatos bendradarbiaudama su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, galėtų imtis priemonių, būtinų tokioms konkurencijos taisyklėms taikyti;

kadangi dėl to Komisija turi bendradarbiauti su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir jai turi būti suteikti įgaliojimai visoje bendrojoje rinkoje reikalauti tokios informacijos ir atlikti tokius tyrimus, kurie yra būtini norint išaiškinti bet kokią šiuo reglamentu uždraustą susitarimą, sprendimą arba suderintus veiksmus ar bet kokią piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, kurį draudžia šis reglamentas;

kadangi, jei valstybė narė laikosi nuomonės, kad reglamento nuostatas taikant konkrečiu atveju yra kalbama apie principinį su bendra transporto politika susijusį klausimą, turėtų būti įmanoma, jog tokius principinius klausimus galėtų išnagrinėti Taryba; kadangi turėtų būti įmanoma bet kokius bendrus klausimus, kylančius transporto sektoriuje įgyvendinant konkurencijos politiką, perduoti Tarybai; kadangi turi būti numatyta tvarka, kuri užtikrintų, kad bet kokią sprendimą reglamento nuostatas taikyti konkrečiu atveju Komisija priims tik po to, kai principinius klausimus išnagrinėja Taryba, ir atsižvelgdama į veiklos gaires, kurios suformuluojamos Tarybai užbaigus nagrinėjimą;

kadangi tam, kad Komisija galėtų atlikti savo pareigą užtikrinti, jog yra taikomos šio reglamento nuostatos, jai turi būti suteikti įgaliojimai įmonėms arba įmonių asociacijoms teikti rekomendacijas ir siūlyti sprendimus, kad nebūtų pažeidžiamos šio reglamento nuostatos, draudžiančios tam tikrus susitarimus, sprendimus arba veiklos būdus;

kadangi šiame reglamente nustatytų draudimų laikymasis ir įmonėms bei įmonių asociacijoms pagal šio reglamento nuostatas paskirtų įsipareigojimų vykdymas turi būti įgyvendinami skiriant baudas ir periodiškų delspinigių;

kadangi atitinkamoms įmonėms turi būti suteikta teisė, kad jas išklausytų Komisija, o trečiosioms šalims, kurių interesams gali turėti įtakos priimtas sprendimas turi būti suteikta galimybė iš anksto pateikti savo pastabas, ir turi būti užtikrinta, kad priimti sprendimai būtų plačiai paskelbti;

kadangi dėl sprendimų, kuriais Komisija skiria baudas ir periodiškų delspinigių, yra pageidautina Teisingumo teismui pagal 172 straipsnį suteikti neribotą jurisdikciją;

kadangi susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, galiojantiems tą dieną, kai šis reglamentas paskelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, yra tikslinga šešioms mėnesiams atidėti reglamente nustatyto uždraudimo taikymą, kad įmonėms būtų lengviau savo operacijas suderinti taip, kad jos atitiktų pirmiau minėto reglamento nuostatas;

kadangi po diskusijų su trečiosiomis šalimis, pasirašiusiomis Pataisytą ir papildytą konvenciją dėl laivybos Reinu, ir per atitinkamą laiką nuo tų diskusijų užbaigimo visą šį reglamentą reikėtų iš dalies pakeisti, jei būtina, atsižvelgiant į įsipareigojimus, nustatytus Pataisytoje ir papildytoje konvencijoje dėl laivybos Reinu;

kadangi šį reglamentą, jeigu būtina, reikėtų pakeisti atsižvelgiant į patirtį, sukauptą per trejus metus; kadangi ypač pageidautina apsvarstyti, ar atsižvelgiant į bendros transporto politikos pokyčius per pirmiau minėtą laikotarpį reglamentas turėtų būti taikomas ir susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams bei piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi atvejams, kurie prekybai tarp valstybių narių įtakos nedaro,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pagrindinė nuostata

Šio reglamento nuostatos, geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transporto srityje, yra taikomos tiek piktnaudžiavimui dominuojančia padėtimi transporto rinkoje, tiek visiems susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kuriais siekiama arba kurie skirti nustatyti transporto tarifus ir sąlygas, apriboti ar kontroliuoti transporto tiekimą, pasidalyti transporto rinkas, taikyti technines naujoves ar techninį bendradarbiavimą arba bendrai finansuoti arba įsigyti transporto įrenginius ar reikmenis, jeigu šios operacijos yra tiesiogiai susijusios su transporto paslaugų teikimu ir yra būtinos siekiant kartu valdyti 4 straipsnyje apibrėžtos kelių ar vidaus vandenų transporto įmonių grupės paslaugas. Šios nuostatos taip pat taikomos paslaugų, kurios transportui yra pagalbinės, teikėjų operacijoms, kuriomis siekiama bet kokių iš pirmiau išvardytų tikslų arba rezultatų.

2 straipsnis

Konkurenciją ribojančių veiksmų draudimas

Remiantis 3–6 straipsnių nuostatomis be jokio išankstinio sprendimo, o vien dėl to, kaip nesuderinami su bendrąja rinka, yra draudžiami: galintys daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai visi susitarimai tarp įmonių, įmonių asociacijų sprendimai ir suderinti veiksmai, kuriais siekiama arba kurie skirti sutrukdyti, apriboti ar iškraipyti bendrąją rinką, ypač tie, kuriais:

- a) tiesiogiai arba netiesiogiai nustatomi transporto tarifai ir sąlygos ar bet kurios kitos prekybos sąlygos;
- b) ribojama ar valdoma transporto pasiūla, rinkos, technikos plėtra ar investicijos;
- c) pasidalijamos transporto rinkos;
- d) lygiaverčiams sandoriams su kitais verslo partneriais nustatomos skirtingos sąlygos ir dėl to sudaromos skirtingos konkurencijos sąlygos;
- e) sudaromos sutartys, kuriomis kitos sutarties šalys įpareigojamos imtis papildomų išpareigojimų, kurie savo prigimtimi arba pagal komercinį pobūdį nėra susiję su transporto paslaugų teikimu.

3 straipsnis

Techniniams susitarimams taikomos išimtys

1. 2 straipsnyje nustatyti draudimai netaikomi susitarimams, sprendimams arba suderintiems veiksams, kuriais siekiama ir pavyksta taikyti technines naujoves arba pasiekti techninį bendradarbiavimą:

- a) standartizuojant įrenginius, transporto reikmenis, transporto priemones arba stacionarius įrenginius;
- b) keičiantis ar sujungiant darbuotojus, įrenginiais, automobiliais arba stacionariais įrenginiais arba bendrai juos naudojant, kai teikiamos transporto paslaugos;
- c) organizuojant ir vykdant nuoseklias, viena kitą papildančias, pakeičiančias ar kombinuotas transporto operacijas ir nustatant bei taikant tokioms operacijoms taikomus tarifus ir sąlygas, įskaitant specialius konkurencinius tarifus;
- d) naudojant tuos maršrutus, kurie paslaugų teikimo požiūriu yra racionaliausi, kai vykstama vienos rūšies transportu;
- e) suderinant jungtinių maršrutų transporto tvarkaraščius, skirtus sujungti pagrindinius ir šalutinius maršrutus;
- f) grupuojant pavienes krovinio siuntas;

- g) įtvirtinant vienodas tarifų struktūros taisykles ir jų taikymo sąlygas, jei šiomis taisyklėmis nėra nustatomi transporto tarifai ir sąlygos.

2. Komisija prireikus Tarybai pateikia pasiūlymus dėl šio straipsnio 1 dalyje pateikto sąrašo išplėtimo arba sumažinimo.

4 straipsnis

Išimtys mažoms ir vidutinėms įmonėms

1. 2 straipsnyje nurodytiems susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams tame pačiame straipsnyje išvardyti draudimai netaikomi, jeigu tų susitarimų, sprendimų ir suderintų veiksmų tikslas yra:

- įkurti ir valdyti kelių arba vidaus vandenų transporto įmonių grupes tam, kad jos užsiimtų transporto verslu,
- bendrai finansuoti arba įsigyti transporto įrenginius arba reikmenis, jeigu šios operacijos yra tiesiogiai susijusios su transporto paslaugų teikimu ir yra būtinos bendrai valdant pirmiau minėtas įmonių grupes,

visada su sąlyga, kad bet kurio įmonių susivienijimo bendrosios vežimo galimybės neviršija:

- kelių transporto atveju – 10 000 metrinių tonų,
- vidaus vandenų kelių transporto atveju – 500 000 metrinių tonų,

Kiekvienos grupei priklausančios atskiros įmonės vežimo galimybės neviršija: kelių transporto įmonės – 1 000 metrinių tonų, o vidaus vandenų kelių transporto įmonės – 50 000 metrinių tonų.

2. Jei bet kurio susitarimo, sprendimo arba suderintų veiksmų, kuriems taikomos šio straipsnio 1 dalies nuostatos, įgyvendinimas konkrečiu atveju turi poveikį, nesuderinamą su 5 straipsnio reikalavimais ir šis poveikis laikomas piktnaudžiavimu išimtimi, pagal kurią leidžiama netaikyti 2 straipsnio nuostatų, įmonės arba įmonių asocijas galima paprašyti, kad tokį poveikį pašalintų.

5 straipsnis

Draudimų netaikymas

2 straipsnyje išvardinti draudimai gali būti paskelbti netaikytiniais atgaline data:

- bet kuriam susitarimui ar bet kuriai susitarimo tarp įmonių kategorijai,
- bet kuriam sprendimui ar bet kuriai įmonių asociacijos sprendimo kategorijai, arba

— bet kuriems suderintiems veiksams ar bet kuriai suderintų veiksmų kategorijai, kurie:

7 straipsnis

— padeda gerinti transporto paslaugų kokybę, ar

— skatina nuosekliau ir stabiliau tenkinti transporto poreikius rinkose, kai pasiūla ir paklausa kurį laiką ima žymiai svyruoti, ar

— padeda didinti įmonių našumą, ar

— skatina techninę arba ekonominę pažangą,

ir kuriuose tuo pat metu deramai atsižvelgta į transporto naudotojų interesus ir kurie:

- a) atitinkamoms transporto įmonėms nenustato apribojimų, kurie nėra būtini siekiant ankščiau paminėtų tikslų; nei
- b) tokioms įmonėms nesudaro galimybės didelėje atitinkamos transporto rinkos dalyje eliminuoti konkurencijos.

6 straipsnis

Susitarimai skirti transporto rinkos struktūros sukeltiems trukdymams sumažinti

1. Iki to laiko, kol Taryba, įgyvendindama bendrą transporto politiką, imsis atitinkamų priemonių stabiliai transporto rinkai užtikrinti, 2 straipsnyje nurodytus draudimus galima paskelbti netaikytiniais bet kuriam susitarimui, sprendimui arba suderintiems veiksams, kurie turi tendenciją sumažinti trukdymus atitinkamoje rinkoje.

2. Sprendimas netaikyti draudimų, nurodytų 2 straipsnyje, kuris yra priimamas 14 straipsnyje nurodyta tvarka, gali būti nepriimtas iki tol, kol Taryba nustatytą balsų daugumą arba, jei bet kuri valstybė narė mano, kad Sutarties 75 straipsnio 3 dalyje nustatytų reikalavimų yra laikomasi, vienbalsiai, remdamasi Komisijos ataskaita, nustato, jog visoje transporto rinkoje ar jos dalyje yra susiklosčiusi krizinė padėtis.

3. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies nuostatų, 2 straipsnyje išdėstytus draudimus galima paskelbti netaikytiniais tik tada, jei:

- a) nurodytas susitarimas, sprendimas ar suderinti veiksmai atitinkamoms transporto įmonėms nenustato jokių apribojimų, kurie nėra būtini trukdymams sumažinti; ir
- b) nesudaro galimybės tokioms įmonėms didelėje atitinkamos transporto rinkos dalyje pašalinti konkurencijos.

Susitarimų ir sprendimų negaliojimas

Bet kuris susitarimas arba sprendimas, uždraustas pagal pirmiau minėtas nuostatas, automatiškai yra negaliojantis.

8 straipsnis

Draudimas piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi

Vienos arba keleto įmonių piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi bendrojoje rinkoje ar didelėje jos dalyje kaip nesuderinamas su bendrąja rinka yra draudžiamas, jeigu galėtų daryti įtaką prekybai tarp valstybių narių.

Piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, ypač, sudaro:

- a) tiesioginis arba netiesioginis nesąžiningų transporto tarifų ar sąlygų nustatymas;
- b) transporto pasiūlos, rinkų arba technikos plėtros ribojimas darant žalą vartotojui;
- c) lygiaverčiams sandoriams su kitais verslo partneriais skirtingų sąlygų nustatymas dėl ko jie patenka į nepalankią padėtį tarp konkurentų;
- d) sudarymas sutarčių, kuriomis kitos sutarties šalys įpareigojamos imtis papildomų įsipareigojimų, kurie savo pobūdžiu arba pagal komercinį paprotį su transporto paslaugų teikimu nesisieja.

9 straipsnis

Valstybinės įmonės

1. Valstybinėms įmonėms ir įmonėms, kurioms valstybės narės suteikia specialias ar išskirtines teises, valstybės narės neįteisina ir nepalieka galioti jokios priemonės, prieštaraujančios pirmiau minėtų straipsnių nuostatoms.

2. Įmonėms, kurioms patikėta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas, pirmiau minėtų straipsnių nuostatos taikomos, jeigu jų taikymas teisėtai arba iš tikrųjų neklaido atlikti konkrečių tokioms įmonėms paskirtų užduočių. Prekybos plėtrai neturi būti daroma tokio masto įtaka, kad tai prieštarautų Bendrijos interesams.

3. Komisija prižiūri, kad šio straipsnio nuostatos būtų taikomos, ir prireikus valstybėms narėms skiria atitinkamas direktyvas ar sprendimus.

10 straipsnis

Darbo tvarka, kai Komisija imasi veikti gavusi skundą arba savo iniciatyva

Gavusi skundą arba savo iniciatyva Komisija imasi veiksmų, kad būtų nutraukti bet kokie 2 ar 8 straipsnio nuostatų pažeidimai arba kad būtų laikomasi 4 straipsnio 2 dalies nuostatų.

Skundus gali įteikti:

- a) valstybės narės;
- b) fiziniai ar juridiniai asmenys, reiškiantys teisėtus interesus.

11 straipsnis

Darbo tvarkos, kai Komisija imasi veikti gavusi skundą arba savo iniciatyva, rezultatas

1. Jeigu Komisija nustato, kad yra pažeistos 2 straipsnio arba 8 straipsnio nuostatos, ji savo sprendimu gali iš atitinkamų įmonių ar įmonių asociacijų pareikalauti tuos pažeidimus nutraukti.

Prieš priimdama sprendimą pagal pirmesnės pastraipos nuostatas, Komisija, nepažeisdama šio reglamento kitų nuostatų, atitinkamoms įmonėms ar įmonių asociacijoms gali skirti rekomendacijas dėl pažeidimų nutraukimo.

2. Šio straipsnio 1 pastraipos nuostatos taip pat taikomos 4 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais.

3. Jei Komisija, veikdama pagal gautą skundą, nusprendžia, kad remiantis pateiktais įrodymais jai nėra jokio pagrindo įsikišti, kaip nurodyta 2 straipsnyje, 4 straipsnio 2 dalyje ar 8 straipsnyje, dėl bet kurio susitarimo, sprendimo ar veiksmų ji priima sprendimą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

4. Jei Komisija, veikdama pagal gautą skundą ar veikdama savo iniciatyva, nusprendžia, kad susitarimas, sprendimas ar suderinti veiksmai atitinka 2 ir 5 straipsnių nuostatas, sprendimą ji priima taikydama 5 straipsnio nuostatas. Šiame sprendime nurodoma data, nuo kurios jis įsigalioja. Ši data gali būti ankstesnė nei sprendimo priėmimo data.

12 straipsnis

5 straipsnio taikymas – prieštaravimai

1. Įmonės ir įmonių asociacijos, siekiančios, kad susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kuriems galioja 2 straipsnio nuostatos ir kuriuos įmonės ir įmonių asociacijos yra pasirašiusios, būtų taikomos 5 straipsnio nuostatos, paraiškas gali įteikti Komisijai.

2. Jei Komisija nusprendžia, kad paraiška yra priimtina ir kad yra pateikti visi prieinami įrodymai, ir kad dėl atitinkamo susitarimo, sprendimo ar suderintų veiksmų pagal 10 straipsnio nuostatas nebuvo imtasi jokių veiksmų, *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ji nedelsdama paskelbia paraiškos santrauką ir paragina visas suinteresuotas trečiąsias šalis per trisdešimt dienų pateikti Komisijai savo pastabas. Skelbiant paraiškos santrauką atsižvelgiama į teisėtą įmonių interesą saugoti savo verslo paslaptis.

3. Jei Komisija per devyniasdešimt dienų nuo pirmiau minėtos santraukos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dienos paraiškos pateikėjams nepraneša, kad dėl 5 straipsnio taikymo iškilo pagrįstų abejonių, laikoma, kad susitarimui, sprendimui ar suderintiems veiksams, jeigu jie atitinka paraiškoje pateiktą aprašymą, draudimas nėra taikomas nuo publikacijos *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* datos jau praėjusį laiką ir ne ilgiau kaip trejus metus.

Jei pasibaigus devyniasdešimties dienų, tačiau dar nepasibaigus trejų metų laikotarpiui, Komisija nustato, kad nesilaikoma 5 straipsnio taikymo reikalavimų, ji paskelbia sprendimą, jog 2 straipsnyje išdėstyti draudimai yra taikytini. Šis sprendimas gali turėti grįžamosios galios, jei atitinkamos šalys buvo pateikusių netikslią informaciją arba jei jos piktnaudžiavo išimtimi dėl 2 straipsnio nuostatų.

4. Jei per devyniasdešimties dienų laikotarpį Komisija praneša paraiškos pateikėjams taip, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, ji patikrina, ar laikomasi 2 ir 5 straipsnių nuostatų.

Jei Komisija nustato, kad 2 straipsnio ir 5 straipsnių nuostatų yra laikomasi, sprendimą ji paskelbia taikydama 5 straipsnį. Tame sprendime nurodoma data, nuo kurios jis įsigalioja. Ši data gali būti ankstesnė nei paraiškos pateikimo data.

13 straipsnis

Sprendimų, priimtų taikant 5 straipsnį, galiojimo trukmė ir jų panaikinimas

1. Bet kuriame sprendime, priimtame taikant 5 straipsnį, priimtą pagal 11 straipsnio 4 dalį ar 12 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, nurodomas šio sprendimo galiojimo laikas; paprastai jis yra ne trumpesnis kaip šešeri metai. Prie sprendimo galima pridėti sąlygas ir išipareigojimus.

2. Sprendimo galiojimo laikas gali būti pratęstas, jei 5 straipsnio taikymo sąlygų tebesilaikoma.

3. Komisija savo sprendimą gali atšaukti ar iš dalies pakeisti arba uždrausti konkrečius šalių veiksmus, jei:

- a) pasikeitė bet kuris iš svarbių faktų, kuriais buvo remtasi priimant sprendimą;
- b) šalis pažeidžia kurį nors prie sprendimo pridėtą įsipareigojimą;
- c) sprendimas buvo pagrįstas neteisinga informacija ar jį priimti buvo paskatinta apgavyste;
- d) šalis piktnaudžiauja sprendimu suteikta išimtimi dėl 2 straipsnio nuostatų taikymo.

B, c ar d punktuose išdėstytais atvejais sprendimas gali būti panaikintas atgaline data.

14 straipsnis

Sprendimai, priimti taikant 6 straipsnį

1. Apie bet kurį susitarimą, sprendimą ar suderintus veiksmus, numatytus 2 straipsnyje, dėl kurių šalis pageidauja taikyti 6 straipsnio nuostatas, pranešama Komisijai.
2. Bet kuris Komisijos sprendimas taikyti 6 straipsnį įsigalioja tik nuo sprendimo priėmimo dienos. Ji nurodo sprendimo galiojimo laikotarpį. Jis nėra ilgesnis kaip treji metai skaičiuojant nuo dienos, kai Taryba nustato, kad yra susiklosčiusi 6 straipsnio 2 dalyje numatyta krizinė padėtis.
3. Šio sprendimo galiojimą Komisija gali pratęsti, jei Taryba, veikdama 6 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka, vėl nustato, kad yra susiklosčiusi krizinė padėtis ir jei tebesilaikoma kitų 6 straipsnyje išdėstytų sąlygų.
4. Prie sprendimo galima pridėti sąlygas ir įsipareigojimus.
5. Komisijos sprendimas nustoja galioti ne vėliau kaip po šešių mėnesių nuo tos dienos, kai pradedama taikyti 6 straipsnio 1 dalyje nurodytas priemonės.
6. 13 straipsnio 3 dalies nuostatos yra taikomos.

15 straipsnis

Igaliojimai

Nors jos sprendimą turi peržiūrėti Teisingumo teismas, tik Komisija gali:

- pagal 4 straipsnio 2 dalį nustatyti įpareigojimus;
- pagal 5 ir 6 straipsnį skelbti sprendimus.

Igaliojimu spręsti, ar kuris nors atvejis atitinka 2 straipsnio ar 8 straipsnio nuostatas, valstybių narių valdžios institucijos naudoja, kol Komisija pasiūlo taikyti tvarką, kad dėl aptariamo atvejo būtų suformuluotas sprendimas arba kad būtų pasiūstas pranešimas kaip numatyta 12 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje.

16 straipsnis

Bendradarbiavimas su valstybių narių valdžios institucijomis

1. Komisija šiame reglamente numatytas procedūras taiko glaudžiai ir nuolatos bendradarbiaudama su valstybių narių kompetentingomis institucijomis; šios institucijos turi teisę dėl tokių veiksmų pareikšti savo nuomonę.

2. Komisija valstybių narių kompetentingoms institucijoms nedelsdama perduoda skundų ir paraiškų bei jai atsiųstų svarbiausių dokumentų ar tų dokumentų, kuriuos ji siunčia tokių procedūrų taikymo metu, kopijas.

3. Prieš priimant bet kurį sprendimą pagal 10 straipsnyje išdėstytą tvarką ar bet kurį sprendimą pagal 12 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą ar pagal to paties straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, ar pagal 14 straipsnio 2 ar 3 pastraipą, konsultuojamasi su Transporto pramonės konkurenciją ribojančios veiklos ir monopolijų patariamuoju komitetu. Su Patariamuoju komitetu taip pat konsultuojamasi prieš priimant 29 straipsnyje numatytas įgyvendinimo nuostatas.

4. Patariamasis komitetas sudaromas iš pareigūnų, išmanančių apie konkurenciją ribojančius veiksmus ir monopolijas transporte. Kiekviena valstybė narė skiria atstovauti du pareigūnus, iš kurių kiekvienas negalintis dalyvauti pareigūnas gali būti pakeistas koku nors kitu pareigūnu.

5. Konsultacijos vyksta bendrame susirinkime, kurį sukviečia Komisija; jis rengiamas ne anksčiau kaip po keturiolikos dienų nuo pranešimo apie susirinkimą išsiuntimo. Kartu su šiuo pranešimu pateikiama kiekvieno nagrinėtino reikalo santrauka, nurodomi patys svarbiausi dokumentai bei parengtinis sprendimo projektas.

6. Patariamasis komitetas gali pareikšti nuomonę nepaisydamas to, kad keletas jo narių ar juos pavaiduojančių pareigūnų nedalyvauja. Ataskaita apie konsultacinės veiklos rezultatus pridedama prie sprendimo projekto. Jis viešai neskelbiamas.

17 straipsnis

Principinių klausimų dėl bendros transporto politikos, iškeltų dėl konkrečių atvejų, nagrinėjimas Taryboje

1. Komisija savo sprendimo, kurį priimant, kaip išdėstyta 16 straipsnyje, yra privalomos konsultacijos, nepaskelbia tol, kol nuo Patariamąjo komiteto nuomonės pareiškimo datos nepraeina dvidešimt dienų.

2. Prieš pasibaigiant šio straipsnio pirmoje dalyje nurodytam laikotarpiui, bet kuri valstybė narė gali prašyti sukviesti Tarybą, kad ji su Komisija išnagrinėtų bet kokią principinį klausimą dėl bendros transporto politikos, kuris šios valstybės narės manymu konkrečių atvejų yra susijęs su sprendimo priėmimu.

Apsvarstyti vien tik pirmiau minėtą principinį klausimą Taryba susirenka ne vėliau kaip per trisdešimt dienų nuo suinteresuotos valstybės narės prašymo gavimo.

Komisija savo sprendimą pateikia tik po Tarybos susirinkimo.

3. Be to, paprašyta valstybės narės ar Komisijos, Taryba bet kada gali apsvarstyti bendruosius klausimus, kurių iškyla transporto sektoriuje įgyvendinant konkurencijos politiką.

4. Visais atvejais, jei Taryba yra prašoma susirinkti apsvarstyti pagal šio straipsnio 2 dalį principinių klausimų ar pagal šio straipsnio 3 dalį – bendrųjų klausimų, Komisija, siekdama šio reglamento tikslų, atsižvelgia į tame susirinkime suformuluotus veiklos principus.

18 straipsnis

Transporto sektorių tyrimai

1. Jei tendencijos transporte, jo tarifų svyravimai ar jų nelankstumas arba kitos aplinkybės rodo, kad tam tikrame bendrosios rinkos geografiniame rajone ar vienoje arba keletoje transporto magistralių, ar vežant vienos arba keleto konkrečių kategorijų keleivius ar krovinius konkurencija transporte yra apribota ar iškraipyta, Komisija gali nuspręsti atitinkamame sektoriuje atlikti bendrąjį tyrimą, kurio metu iš to sektoriaus transporto įmonių ji gali paprašyti pateikti informaciją ir dokumentus, būtinus 2–8 straipsniuose suformuluotiems principams įgyvendinti.

2. Komisija, atlikdama tyrimą pagal šio straipsnio 1 dalį, iš įmonių ar įmonių grupių, kurių dydis rodo, kad bendrojoje rin-

koje jos užima dominuojančią padėtį ar pakankamai didelę šios rinkos dalį, taip pat prašo pateikti tokius duomenis apie įmonių struktūrą ir apie jų veikimo būdą, kurie yra būtini jų padėčiai įvertinti pagal 8 straipsnio nuostatas.

3. Taikomi 16 straipsnio 2–6 dalys ir 17, 19, 20 ir 21 straipsniai.

19 straipsnis

Informacijos prašymas

1. Komisija, vykdydama šiuo reglamentu jai paskirtas pareigas, iš valstybių narių vyriausybių ir kompetentingų institucijų bei iš įmonių ir įmonių asociacijų gali gauti visą reikiamą informaciją.

2. Komisija, įmonei ar įmonių asociacijai siųsdama prašymą gauti informaciją, prašymo kopiją taip pat perduoda valstybės narės, kurios teritorijoje įmonės yra įsisteigusios, kompetentingai institucijai.

3. Savo prašyme Komisija nurodo teisinį jo pagrindą ir tikslą bei 22 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas sankcijas už neteisingos informacijos pateikimą.

4. Įmonių savininkai ar jų atstovai ir, jei kalbama apie juridinius asmenis, kompanijos ar firmos arba, jei kalbama apie teisės subjekto statuso neturinčias asociacijas, jas atstovauti pagal įstatymą arba pagal asociacijų įstatus įgalioti asmenys privalo pateikti prašomą informaciją.

5. Jei įmonė arba įmonių asociacija per Komisijos nustatytą laiką prašomos informacijos nepateikia arba pateikia neišsamią informaciją, Komisija savo sprendimu pareikalauja, kad informacija būtų pateikta. Sprendime konkrečiai apibrėžiama, kokios informacijos yra reikalaujama, nustatomas atitinkamas laikas, per kurį ją reikia pateikti, ir nurodomos, kokios yra 22 straipsnio 1 dalies b punkte ir 23 straipsnio 1 dalies c punkte numatytos nuobaudos bei teisė reikalauti, kad sprendimą peržiūrėtų Teisingumo teismas.

6. Komisija savo sprendimo kopiją tuo pat metu perduoda ir valstybės narės, kurios teritorijoje įmonė ar įmonių asociacija yra įsisteigusi, kompetentingai institucijai.

20 straipsnis

Valstybių narių valdžios institucijų atliekami tyrimai

1. Komisijos prašymu valstybių narių kompetentingos institucijos atlieka tyrimus, kuriuos Komisija mano esant būtinais atlikti pagal 21 straipsnio 1 dalį arba kuriuos ji įsakė atlikti 21 straipsnio 3 dalyje nurodytu sprendimu. Valstybių narių kompetentingų institucijų pareigūnai, atsakingi už pirmiau minėtų tyrimų atlikimą, savo įgaliojimus vykdo pateikdami raštišką leidimą, kurį jiems yra išdavusi valstybės narės, kurios teritorijoje tyrimas turi būti atliktas, kompetentinga institucija. Šiame leidime yra aiškiai apibrėžiamas tyrimo turinys ir tikslas.

2. Jei šito paprašo Komisija ar valstybės narės, kurios teritorijoje tyrimas turi būti atliktas, kompetentinga institucija, Komisijos pareigūnai šios institucijos pareigūnams gali padėti atlikti savo pareigas.

21 straipsnis

Komisijos įgaliojimai atlikti tyrimus

1. Komisija, vykdydama šiuo reglamentu jai paskirtas pareigas, įmonėse ir įmonių asociacijose gali atlikti visus būtinus tyrimus.

Šiuo tikslu Komisijos paskirti pareigūnai turi įgaliojimus:

- a) tikrinti buhalterijos knygas ir kitus verslo dokumentus;
- b) kopijuoti buhalterijos knygas ir verslo dokumentus ar daryti jų išrašus;
- c) vietoje prašyti pateikti žodinius paaiškinimus;
- d) patekti į bet kurias įmonės patalpas, žemės sklypus ir transporto priemones.

2. Pareigūnai, Komisijos paskirti atlikti tyrimus, naudojami savo įgaliojimais pateikdami raštišką leidimą, aiškiai apibrėžiantį tyrimo turinį ir tikslą bei 22 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas baudas tais atvejais, jei pateikiamos ne visos reikalaujamos buhalterinės knygos ar ne visi kiti verslo dokumentai.

Valstybės narės, kurios teritorijoje turi būti atliktas toks pat tyrimas, kompetentingai institucijai Komisija apie tyrimą praneša ir apie paskirtų pareigūnų tapatybę nurodo iš anksto.

3. Įmonės ir įmonių asociacijos sutinka, kad būtų atlikti Komisijos sprendimu nustatyti tyrimai. Sprendime aiškiai api-

brėžiamas tyrimo turinys ir tikslas, paskiriama tyrimo pradžios data ir nurodomos 22 straipsnio 1 dalies c punkte bei 23 straipsnio 1 dalies d punkte numatytos nuobaudos ir teisė reikalauti, kad sprendimą gali peržiūrėti Teisingumo teismas.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytus sprendimus Komisija priima po konsultacijų su valstybės narės, kurios teritorijoje tyrimas turi būti atliktas, kompetentinga institucija.

5. Valstybės narės, kurios teritorijoje tyrimas turi būti atliktas, kompetentingos institucijos pareigūnai, šiai institucijai ar Komisijai paprašius, Komisijos pareigūnams gali padėti atlikti jų pareigas.

6. Jei įmonė prieštarauja, kad būtų atliktas pagal šį straipsnį užsakytas tyrimas, atitinkama valstybė narė Komisijos paskirtiems pareigūnams suteikia būtiną pagalbą, leidžiančią jiems atlikti savo tyrimą. Valstybės narės, pasikonsultavusios su Komisija, šiam tikslui būtinų priemonių imasi ne vėliau kaip iki 1970 m. sausio 1 d.

22 straipsnis

Baudos

1. Komisija savo sprendimu įmonėms ar įmonių asociacijoms gali skirti baudas nuo vieno šimto iki penkių tūkstančių apskaitos vienetų, jei jos tyčia ar dėl aplaidumo:

- a) nurodo neteisingą ar klaidinančią informaciją paraiškoje, pateiktoje pagal 12 straipsnio nuostatas ar pranešime, perduotame pagal 14 straipsnio nuostatas; ar
- b) atsakydamos į prašymą, pateiktą pagal 18 straipsnio arba 19 straipsnio 3 ar 5 dalies nuostatas, nurodo neteisingą informaciją arba nepateikia informacijos per laiką, nustatytą sprendimu, priimtu pagal 19 straipsnio 5 dalį; arba
- c) atliekant tyrimus pagal 20 straipsnio ar 21 straipsnio nuostatas, pateikia ne visas būtinas buhalterines knygas arba ne visus kitus verslo dokumentus, arba nesutinka, kad būtų atliktas tyrimas, nurodytas sprendime, priimtame įgyvendinant 21 straipsnio 3 dalį.

2. Komisija savo sprendimu įmonėms ar įmonių asociacijoms gali skirti baudas nuo vieno tūkstančio iki vieno milijono apskaitos vienetų arba sumą, viršijančią pirmiau paminėtus skaičius, tačiau sudarančią ne daugiau kaip 10 % apyvartos, kurią turėjo kiekviena pažeidimą padariusi įmonė per praėjusius vienerius verslo metus, jei jos tyčia ar dėl aplaidumo:

- a) pažeidžia 2 straipsnio ar 8 straipsnio nuostatas; arba

- b) nesilaiko kokio nors pagal 13 straipsnio 1 dalį ar 14 straipsnio 4 dalį nustatyto įsipareigojimo.

25 straipsnis

Nustatant baudos dydį atsižvelgiama ir į pažeidimo rimtumą, ir į jo trukmę.

3. Yra taikomos 16 straipsnio 3–6 dalies ir 17 straipsnio nuostatos.

4. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalies nuostatas priimti sprendimai yra ne baudžiamosios teisės pobūdžio.

23 straipsnis

Periodiniai baudos mokėjimai

1. Komisija savo sprendimu įmonėms ar įmonių asociacijoms gali skirti nuo penkiasdešimties iki vieno tūkstančio apskaitos vienetų dydžio baudą per dieną, skaičiuojamus nuo sprendimu paskirtos datos, siekdama priversti jas:

- a) nutraukti šio reglamento 2 straipsnio ar 8 straipsnio nuostatų pažeidimus, kuriuos nutraukti ji įsakė pagal 11 straipsnio nuostatas, arba priversti jas laikytis 4 straipsnio 2 dalies nuostatomis nustatytų įpareigojimų;
- b) susilaikyti nuo bet kurio pagal 13 straipsnio 3 dalį uždrausto veiksmo;
- c) pateikti išsamią ir teisingą informaciją, kurios Komisija yra paprašiusi savo sprendimu, priimtu pagal 19 straipsnio 5 dalį;
- d) sutikti, kad būtų atliktas tyrimas, kurį Komisija yra įsakiusi atlikti savo sprendimu, priimtu pagal 21 straipsnio 3 dalį.

2. Jei įmonės ar įmonių asociacijos įvykdė įpareigojimą, kurį įgyvendinti buvo siekiama reikalaujant periodiškai mokėti baudą, Komisija gali nustatyti, kad visa baudos suma būtų mažesnė už tą, kurią būtų reikėję mokėti pagal pirmąją jos sprendimą.

3. Yra taikomos 16 straipsnio 3–6 dalies ir 17 straipsnio nuostatos.

24 straipsnis

Sprendimų peržiūrėjimas Teisingumo teisme

Teisingumo teismas turi neribotą jurisdikciją, kaip apibrėžta Sutarties 172 straipsnyje, peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi baudą ar periodiškai mokamus delspinigius; Teisingumo teismas nustatytą baudą ar periodiškai mokamus delspinigius gali panaikinti, sumažinti ar padidinti.

Apskaitos vienetas

Siekiant taikyti 23–24 straipsnių nuostatas apskaitos vienetas – tai apskaitos vienetas, kuris priimtas rengiant Bendrijos biudžetą pagal Sutarties 207 ir 209 straipsnius.

26 straipsnis

Šalių ir trečiųjų asmenų išklausymas

1. Prieš priimdama sprendimus, kaip numatyta 11 straipsnyje, 12 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje ir 12 straipsnio 4 dalyje, 13 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 22 ir 23 straipsnyje, Komisija suinteresuotoms įmonėms arba įmonių asociacijoms suteikia galimybę būti išklausytoms dėl reikalų, dėl kurių Komisija yra pareiškusi savo nesutikimą.

2. Jei Komisija ar valstybių narių kompetentingos institucijos mano tai esant būtina, jos taip pat gali išklausti ir kitus juridinius ar fizinius asmenis. Tokiems asmenims, jei jie įrodo tam turį pagrįstų interesų, suteikiama galimybė pateikti paraišką būti išklausytiems.

3. Jei Komisija ketina išduoti nedraudžiamumo patvirtinimą pagal 5 ar 6 straipsnio nuostatas, ji paskelbia atitinkamo susitarimo, sprendimo ar suderintų veiksmų santrauką ir paragina visas suinteresuotas trečiąsias šalis pateikti savo pastabas per jos nustatytą ne trumpesnę kaip mėnesio terminą. Skelbiant santrauką atsižvelgiama į teisėtą įmonių interesą saugoti savo verslo paslaptis.

27 straipsnis

Profesinis slaptumas

1. Informacija, įgyta taikant 18, 19, 20 ir 21 straipsnių nuostatas, yra naudojama tik atitinkamo prašymo ar tyrimo tikslui.

2. Nepažeisdami 26 ir 28 straipsnių nuostatų Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos, jų pareigūnai ir kiti darbuotojai neatskleidžia informacijos, kurią jie įgijo taikydami šio reglamento nuostatas, ir tos, kuriai taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalies nuostatos nedraudžia skelbti bendro pobūdžio informacijos ar tyrimų, kuriuose nėra su konkrečiomis įmonėmis ar įmonių asociacijomis susijusios informacijos.

28 straipsnis

Sprendimų paskelbimas

1. Komisija skelbia savo sprendimus, kuriuos ji priima pagal 11 straipsnio, 12 straipsnio 3 dalies antros pastraipos, 12 straipsnio 4 dalies, 13 straipsnio 3 dalies ir 14 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas.
2. Skelbiant sprendimus nurodoma šalių pavadinimai ir svarbiausias sprendimo turinys; jį skelbiant atsižvelgiama į teisėtą įmonių interesą saugoti savo verslo paslaptis.

29 straipsnis

Igyvendinimo nuostatos

Komisija turi įgaliojimus priimti įgyvendinimo nuostatas dėl skundų formos, turinio ir kitų detalių – pagal 10 straipsnį, dėl paraiškų – pagal 12 straipsnį, dėl pranešimų – pagal 14 straipsnio 1 dalį ir dėl 26 straipsnio 1 ir 2 dalyje numatytų išklaušymų.

30 straipsnis

Įsigaliojimas, galiojantys susitarimai

1. Šis reglamentas įsigalioja 1968 m. liepos 1 d.
2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, 8 straipsnis įsigalioja kitą dieną po šio reglamento paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. 2 straipsnyje išdėstyti draudimai nuo 1969 m. sausio 1 d. taikomi visiems susitarimams, sprendimams ir suderintiems veiksams, kuriems taikomos 2 straipsnio nuostatos ir kurie galiojo šio reglamento įsigaliojimo dieną arba kurie įsigaliojo laiku tarp pirmiau minėtos dienos ir šio reglamento paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dienos.

4. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos netaikomos įmonėms ar įmonių asociacijoms, kurios iki kitos dienos po šio reglamento paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* nutraukė bet kuriuos susitarimus, sprendimus ar suderintus veiksmus, kurių šalimis jos buvo.

31 straipsnis

Reglamento peržiūrėjimas

1. Per šešis mėnesius nuo diskusijų su trečiosiomis šalimis, pasirašiusiomis Pataisytą ir papildytą konvenciją dėl laivybos Reinu, pabaigos Taryba, Komisijai pasiūlius, atlieka bet kuriuos šio reglamento pakeitimus, kurie gali pasirodyti esą būtini atsižvelgiant į išipareigojimus, atsirandančius iš Pataisytos ir papildytos konvencijos dėl laivybos Reinu.
2. Komisija iki 1971 m. sausio 1 d. Tarybai įteikia bendrą ataskaitą apie šio reglamento veikimą, o iki 1971 m. liepos 1 d. – pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo būtų atlikti būtini šio reglamento pakeitimai.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1968 m. liepos 19 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

O. L. SCALFARO